

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Lissabons ynkelige Undergang

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 198. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139962841168/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

- Hvad maatte nok dit Land *Extrema dura* hede, 17
Hvis Frugtbarhed din Stand har kundet ret udbrede,
Men mindte dig og dem, som gaacr saa høyt i Vær,
280 Til Modenheden frem, at Seglen den er nær.
Ja! Ja! del har den Art med Vølstands fulde Maane,
Tit Lyset meest er klart, naar det vil til at daane;
Naar deyligst Sommer Dag er usædvanlig heed,
Da har vi Torden-Slag fra Himlen, før vi veed.
285 Thi bør vi her at gaac, som de der Afskeed tage,
Det kommer hastig paa med Høstens knappe Dage,
Som Solens Straaler stod paa Lissabons Taarne blank,
Kort før de faldt fra Rod, og ned i Graven sank.
Tre gang ti tusind sank af Huuse, af Pallatzer,
290 Og resten var en Stank af sorte øde Pladser,
I nie Minutters Tiid man saac den store Stad
Først som en Brud, saa blid, og siden som et Rad.
De fleste fore hen som Ild i Krud saa fage, 18
Der blev en Deel igien de andre at beklage,
295 Og sigte Folk, som gaacr i Tiden sikkre fort,
Hvorledes Hiertet slaar for Evighedens Port.

Men hvad er det for Art af Folk vi her maan høre,
Som nøder Gud saa hart en fremmed Ting at gjøre,
I steden for at faac hans søde Kierlighed,
300 Ham tvinger til at staae ja ret i Afgrund ned.
De arme Folk, som gaacr i Hedenskabet blinde,

L. 285: *fort*] *bart* orig., formentlig trykfejl (Arland).

L. 277: *hvad*] *hvor*; *nok*] rigtig nok, med god grund; *Extrema dura*] Lissabon ligger i landskabet Estremadura, opr. extrema Durii, det yderste land hinsides floden Durus (Duro, Duero); men Brorson benytter sig af, at den latinske form extrema dura kan oversættes: yderst hårde kår. — L. 278: *Stand*] her snarest: velstand; *udbrede*] lade få fremskridt, lade vokse. — L. 279: *gaacr i Vær*] skyder i vejret. — L. 280: *Seglen*] bestikningen, der afskærer kornet. — L. 281: *det her den Art*] sådan er det nu engang, jfr. Sv.-S., nr. 327, 2, 2. — L. 282: *daane*] sviinde bort. — L. 286: *knappe*] vel kortvarige. — L. 288: *faldt fra Rod*] vel som aks, der mejes, jfr. l. 286. — L. 292: *blid*] glad; *et Rad*] en benrad, et ådsel, Tr. r. Kl., nr. 117, 10, 6. — L. 293: *fage*] hurtigt. — L. 295: *Tiden*] timeligheden; *sikkre*] verdensligt trygge, jfr. Tr. r. Kl., nr. 8, 5, 3; 19, 6, 1; 214, 6, 1-3; *fort*] fremad. — L. 296: *for*] foran. — L. 297: *høre*] høre om. — L. 298: At straffe er for Guds væsen noget fremmed, som kun menneskers synd nøder ham til; *bart*] hårdt, stærkt.